

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 477/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č. k. 5 Nt 3/2021 z 27. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „*Ustanovenie zákonného zástupcu v trestnej veci v sťažnosti uloženia ochranného liečenia a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“ a doručeným ústavnému súdu 14. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 50 ods. 2 a 3 ústavy a svojich práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 6 ods. 2 dohovoru uznesením Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 Nt 3/2021 z 27. marca 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým okresný súd zmenil sťažovateľovi uložené ochranné liečenie z ambulantnej formy na ústavnú formu. Sťažovateľ zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ vo svojom podaní zrekapituloval skutočnosti týkajúce sa jeho trestnej veci, ktoré považuje za relevantné. Poukázal na skutočnosť, že trestné konanie bolo v jeho prípade zastavené a následne bol 8. februára 2021 podaný návrh na uloženie ochranného liečenia. Sťažovateľ následne

vymenoval niekoľko rozhodnutí, ktoré napokon vyústili do vydania napadnutého uznesenia okresného súdu, kde okresný súd sťažovateľovi zmenil uložené ochranné liečenie z ambulantnej formy na ústavnú formu. Sťažovateľ je toho názoru, že vydaním napadnutého uznesenia boli porušené ním označené práva podľa ústavy a dohovoru, a žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd po dôkladnej analýze sťažovateľovho podania konštatuje, že má vážne formálne a obsahové nedostatky, avšak možno ho označiť za sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, pretože obsahuje tvrdenie o porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru a z jeho obsahu je rovnako zrejmé, že podľa sťažovateľa malo dôjsť k porušeniu daných práv napadnutým uznesením okresného súdu.

4. V súvislosti s nedostatkami sťažnosti ústavný súd uvádza, že z podania je síce možné vyvodit', ktoré práva majú byť napadnutými rozhodnutiami porušené, avšak sťažovateľ na podporu svojich tvrdení neuviedol žiadnu relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu, na základe ktorej by ústavný súd mohol posúdiť opodstatnenosť jeho tvrdení. Podanie taktiež neobsahuje žiaden určitý a relevantný žalobný návrh (petit), na základe ktorého by ústavný súd mohol v sťažovateľovej veci konať v rámci svojich ústavou zverených kompetencií. Uvedené nedostatky bránia prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a primárne zakladajú dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že je možné aj materiálne ho posúdiť a rozhodnúť o ňom aj bez doplnenia a ani jeho prípadné doplnenie by nevedlo ústavný súd k inému záveru.

II.1. K porušeniu označených práv napadnutým uznesením okresného súdu:

5. V súvislosti s napadnutým uznesením okresného súdu ústavný súd uvádza, že v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

6. Ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo predmetom súdneho prieskumu zo strany Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní o sťažnosti sťažovateľa, ktorý uznesením č. k. 8 Tos 53/2023 z 26. júna 2023 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo predmetom súdneho prieskumu zo strany krajského súdu v konaní iniciovanom na základe sťažnosti sťažovateľa, uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia práv napadnutým uznesením okresného súdu.

7. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol aj podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá právomoc na jej prerokovanie.

II.2. K návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom:

8. Sťažovateľ požiadal v tomto konaní o jeho ústavnej sťažnosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou.

9. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to 1. ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a 2. nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

10. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky (čo však sťažovateľ nepreukázal), ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

11. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu